നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും

2022-10-198-214

ജയ് പ്രകാശ് തിവാരി

vs.

മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം

(2018- ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 704)

2022 ഓഗസ്റ്റ് 04

[ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എൻ. വി. രമണ, ജസ്റ്റിസ് കൃഷ്ണ മുരാരി & ജസ്റ്റിസ് ഹിമാ കോഹ്ലി]

1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം : വകുപ്പ് 313-കുറ്റാരോപിതനെ ചോദ്യം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം-ലക്ഷ്യവും വ്യാപ്തിയും-വിധിച്ചു: വകുപ്പ് 313 കുറ്റാരോപിതന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കാനുള്ള നിർണായക അവകാശം നൽകുന്നു-വിചാരണയ്ക്കിടെ തനിക്കെതിരെ ഉണ്ടാകുന്ന ഏതെങ്കിലും നിഷേധാത്മക വസ്തുതകളോട് പ്രതികരിക്കാൻ കുറ്റാരോപിതർന് ന്യായമായ അവസരം നൽകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ് വകുപ്പ് 313-വകുപ്പ് 313- ന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം മാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, കുറ്റാരോപിതന് ഗുരുതരമായ അനീതി നേരിടേണ്ടിവന്നേക്കാം, ന്യായമായ നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ ആവശ്യമായ നിർണായക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കോടതിക്ക് നഷ്ടപ്പെടാം-തന്റെ കേസിന് ഗുരുതരമായ ന്യായനിഷേധങ്ങൾ സംഭവിച്ചെന്ന് കുറ്റാരോപിതന് തെളിയിക്കാനാകുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ, അത്തരമൊരു ഒഴിവാക്കൽ വിചാരണയെ ദൂഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയുള്ളൂ-കുറ്റാരോപിതൻ പരാതിക്കാരന് നേരെ വെടിയുതിർക്കുകയും അദ്ദേഹം പരിക്കേൽക്കാതെ സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുകയും കുറ്റാരോപിതൻ അവിടെ നിന്ന് ഓടിപ്പോവുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വസ്തുതാപരമായ വിവരണം-ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 307,1959 -ലെ

ആയുധ നിയമത്തിലെ 25,27 വകുപ്പുകൾ എന്നിവ പ്രകാരം കീഴ്ക്കോടതികൾ കുറ്റാരോപിതർ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ഉചിതമായ ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു-അപ്പീൽവാദിയായ കുറ്റാരോപിതൻ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ നൽകിയ വിശദീകരണം കീഴ്ക്കോടതികൾ ശരിയായി പരിശോധിച്ചില്ല-കൂടാതെ, ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി കുറ്റാരോപിതന്റെ അപരാധം തെളിയിക്കേണ്ടത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്-ഒരു കുറ്റാരോപിതൻ ഒരു പ്രതിരോധം അവതരിപ്പിക്കുകയോ വിശദീകരണം നൽകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം അത് ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി തെളിയിക്കേണ്ടതില്ല, മറിച്ച് അത് കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളതാണെന്ന് കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കുറ്റാരോപിതന്റെ പ്രതിരോധത്തിന് അർഹമായ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ജഡ്ജി തുറന്ന മനസ്സോടെ അത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടത് കീഴ്ക്കോടതികളുടെ സഗൗരവമായ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്-എന്നിരുന്നാലും, കീഴ്ക്കോടതികൾ കുറ്റാരോപിതൻ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകൾ അശ്രദ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്തു-കൂടാതെ, പരാതിക്കാരൻ നൽകിയ പ്രസ്താവനകളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ, മോട്ടോർ സൈക്കിളും നാടൻ തോക്കും കണ്ടെടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് ഗുരുതരമായ സംശയങ്ങളുണ്ട്, കണ്ടെടുത്ത വസ്തുക്കളും ആരോപണവിധേയമായ സംഭവവും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല,കൂടാതെ, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ നൽകിയ വിശ്വസനീയമായ വിശദീകരണം പ്രോസിക്യൂഷൻ വേണ്ടത്ര അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടില്ല, അതിനാൽ, കുറ്റാരോപിതനെതിരായ കേസ് നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല-പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ്

വെറും ഊഹാപോഹങ്ങളെയും അനുമാനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്-ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി കേസ് തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ അപര്യാപ്തമാണ്-അതിനാൽ കീഴ്കോടതികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുന്നു-1860-ലെ ശിക്ഷാ നിയമം-വകുപ്പ് 307-1959-ലെ ആയുധ നിയമം-വകുപ്പ് 25,27.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, കോടതി

വിധിച്ചു: 1.1 രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പരാതിക്കാരനും അമ്മയും ഒഴികെ, മറ്റ് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളായ 1,10,11 എന്നീ വാദിഭാഗം സാക്ഷികൾ സംഭവം കണ്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതായി വ്യക്തമാണ്.കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി വെടിയുതിർക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് , ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 161 പ്രകാരമുള്ള തങ്ങളുടെ മൊഴിയിൽ, പ്രസ്തുത സാക്ഷികൾ പോലീസിനോട് പറഞ്ഞതായി 9 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ,തന്റെ എതിർവിസ്താരത്തിൽ, പറഞ്ഞു.ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പരാതിക്കാരന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനു പുറമെ, കുറ്റാരോപിതൻ സംഭവസ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരേയൊരു തെളിവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയായ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യമാണ്.അവർ ഒരു "തല്പര" സാക്ഷിയാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരുടെ സാക്ഷ്യം പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് വാദിച്ചെങ്കിലും , അടുത്ത കുടുംബാംഗമായിരിക്കുന്നത് ആരെയെങ്കിലും "തല്പര " സാക്ഷിയാക്കുന്നില്ലെന്ന് നിയമം വ്യക്തമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.എന്നിരുന്നാലും, ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷികളിൽ നിന്നുള്ള സാക്ഷ്യം പോലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ പരിശോധിക്കണമെന്ന് സാർവത്രികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 9,10][205-ഡി -ജി]

1.2.സംഭവം നടന്നതിന് ശേഷം മാത്രമാണ് അമ്മ സംഭവസ്ഥലത്തെത്തിയതെന്ന് പരാതിക്കാരൻ മൊഴി നൽകി.എന്നിരുന്നാലും, മുഖ്യ വിസ്താരത്തിനിടെ , തന്റെ മകൻ പുറത്തുപോയപ്പോൾ താൻ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നുവെന്നും അതിനാൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കണ്ടുവെന്നും അമ്മ അവകാശപ്പെട്ടു.തുടർന്ന്, എതിർ വിസ്താരത്തിൽ, വെടിയൊച്ച കേട്ടപ്പോൾ മാത്രമാണ് താൻ പുറത്തിറങ്ങിയതെന്നും വരാന്തയിൽ നിന്ന് സംഭവങ്ങൾ കാണുകയായിരുന്നുവെന്നും അവർ പറഞ്ഞു.ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ, രാത്രി ഏകദേശം 10:30 ഓടെയാണ് സംഭവം നടന്നതെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. തന്റെ മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ വേഗത്തിൽ കടന്നുപോകുമ്പോൾ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവനെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ കുറ്റാരോപിതനും 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയും തമ്മിൽ നന്നായി അറിയാമായിരുന്നുവെന്ന് എവിടെയും പരാമർശമില്ല.കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രത്യേക സവിശേഷതകളൊന്നും അവർ വിവരിച്ചില്ല, വാസ്തവത്തിൽ, കുറ്റാരോപിതരുമായി തനിക്ക് മുൻ പരിചയമില്ലെന്ന് അവർ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചു.പരാതിക്കാരന്റെ അമ്മയായ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിക്ക് രാത്രിയിൽ കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിയെ ഉടൻ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞത് വളരെ അസംഭവ്യമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.ആരോപിക്കപ്പെട്ട സംഭവവുമായി കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിയെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന തിരിച്ചറിയൽ പരിശോധന നടത്താൻ ഒരു ശ്രമവും നടന്നില്ല.പരാതിക്കാരന്റെ അമ്മയായ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി യുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ സമഗ്രമായ അവലോകനം, അതിന് വിശ്വാസ്യത ഇല്ലെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.[ഖണ്ഡിക 12,13][207-ബി. എഫ്]

1.3 ഹൈക്കോടതിയും വിചാരണക്കോടതിയും കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിയുടെ പക്കൽ നിന്ന് മോട്ടോർ സൈക്കിളും നാടൻ തോക്കും പിടിച്ചെടുത്തതിന് ഗണ്യമായ പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.[ഖണ്ഡിക 14][207-എഫ്]

1.4 കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി നൽകിയ വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരാതിക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് മോട്ടോർ സൈക്കിളും നാടൻ തോക്കും കണ്ടെടുത്തതായി സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ തന്റെ സാക്ഷ്യത്തിൽ പറഞ്ഞു.എന്നിരുന്നാലും, പിടിച്ചെടുക്കൽ സമയത്തെ സാക്ഷികളായ,വാദിഭാഗം സാക്ഷി 5,8 എന്നിവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ മൊഴികൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.വാസ്തവത്തിൽ, മോട്ടോർ സൈക്കിളുകളൊന്നും കണ്ടെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു, അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തെ പ്രതികൂല സാക്ഷിയായി പ്രോസിക്യൂഷൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു.കൂടാതെ, തോക്ക് മാത്രമേ പിടിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളൂവെന്ന് 8 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി തുടക്കത്തിൽ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീട് കുറുത്ത നിറത്തിലുള്ള സ്പ്ലെൻഡർ മോട്ടോർസൈക്കിൾ കണ്ടെടുത്തതായി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സ്വയം എതിർത്തു.8 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മൊഴിയിലെ ഈ വൈരുദ്ധ്യം നിസ്സാരമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല.അതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല. [ഖണ്ഡിക 16][208-എഫ് -എച്ച്]

1.5 വെടിയുണ്ടകളോ ഒഴിഞ്ഞ തിരകളോ വെടിമരുന്നിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളോ സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് കണ്ടെടുത്തിട്ടില്ല.ബാലിസ്റ്റിക് റിപ്പോർട്ടിന്റെ അഭാവത്തിൽ, പിടിച്ചെടുത്ത ആയുധവും ആരോപണവിധേയമായ സംഭവവും തമ്മിൽ കൃത്യമായ

ബന്ധമില്ല.കൂടാതെ, മോട്ടോർ സൈക്കിളിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവ്യക്തമായ വിവരണം മാത്രമാണ് പരാതിക്കാരൻ നൽകിയത്.ലൈസൻസ് നമ്പറോ നിറമോ മോട്ടോർ സൈക്കിളിന്റെ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രത്യേക സവിശേഷതകളോ പരാമർശിക്കുന്നതിൽ പരാതിക്കാരൻ പരാജയപ്പെട്ടു.ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പോലും പിടിച്ചെടുത്ത വാഹനവും ആരോപണവിധേയമായ സംഭവവും തമ്മിൽ വ്യക്തമായ ബന്ധമില്ല.[ഖണ്ഡിക 17][209-എ-ബി]

1.6 ചോദ്യം ചെയ്യലിനിടെ, സംഭവം നടന്ന ദിവസം താൻ ജന്മഗ്രാമത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് കുറ്റാരോപിതൻ പറഞ്ഞു.ഈ അവകാശവാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം രണ്ട് പ്രതിഭാഗം സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കി,അയാൾ ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് ഇരുവരും സ്ഥിരീകരിച്ചു.കൂടാതെ, രാഷ്ട്രീയ ശത്രുത മൂലമാണ് തന്നെ കേസിൽ തെറ്റായി പ്രതിചേർത്തതെന്നും കുറ്റാരോപിതൻ ആരോപിച്ചു.അപ്പീൽവാദി നൽകിയ ബദൽമൊഴി നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 ഒരു കുറ്റാരോപിതന് തന്റെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കാനുള്ള പ്രധാന അവകാശം നൽകുന്നു,ഇത് ഒരു നിയമപരമായ അവകാശമായി മാത്രമല്ല, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരം ഉറപ്പുനൽകുന്ന ന്യായമായ വിചാരണയ്ക്കുള്ള ഭരണഘടനാപരമായ അവകാശമായും പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. [ഖണ്ഡിക 19,22][209-ഇ -എഫ് ; 211-ഇ -എഫ്]

1.7 വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി, തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ നൽകിയ വിശദീകരണം കീഴ്കോടതികൾ ശരിയായി പരിശോധിച്ചില്ല.കുറ്റാരോപിതരെ നേരിട്ട് ചോദ്യം ചെയ്യാനും അവരുടെ പക്ഷം കേൾക്കാനും കോടതിയെ അനുവദിക്കുക എന്നതാണ് 313 ആം വകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.[ഖണ്ഡിക 25][212-ജി-എച്ച്]

1.8. വിചാരണയ്ക്കിടെ തനിക്കെതിരെ ഉയർന്നുവന്ന പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ കുറ്റാരോപിതന് ന്യായമായ അവസരം നൽകുക എന്നതാണ് സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 ന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.ന്യായമായ അവസരം എന്നാൽ പ്രതികൂലമായ എല്ലാ തെളിവുകളും ചോദ്യങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുക, അതുവഴി കുറ്റാരോപിതന് തൻറെ പ്രതിരോധം അവതരിപ്പിക്കാനും വിശദീകരണം നൽകാനും അനുവദിക്കുക എന്നാണ്.[ഖണ്ഡിക 26][213-എ-ബി]

1.9 എല്ലാ തെളിവുകളും സംയോജിപ്പിച്ച് കുറ്റാരോപിതന് സ്വയം വിശദീകരിക്കാൻ ഒരൊറ്റ അവസരം നൽകിയാൽ, അയാൾക്ക് വ്യക്തവും യുക്തിസഹവുമായ വിശദീകരണം നൽകാൻ കഴിഞ്ഞേക്കില്ല.ന്യായമായ അവസരത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന അത്തരം സമ്പ്രദായങ്ങൾ വെറും ഔപചാരികതകൾ മാത്രമാണ്.വകുപ്പ് 313- ന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം മാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, കുറ്റാരോപിതന് ഗുരുതരമായ അനീതി നേരിടേണ്ടിവന്നേക്കാം, ന്യായമായ നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ ആവശ്യമായ നിർണായക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കോടതിക്ക് നഷ്ടപ്പെടാം.തന്റെ കേസിന് ഗുരുതരമായ ന്യായനിഷേധങ്ങൾ സംഭവിച്ചെന്ന് കുറ്റാരോപിതന് തെളിയിക്കാനാകുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ, അത്തരമൊരു ഒഴിവാക്കൽ വിചാരണയെ ദുഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയുള്ളൂ.വ്യക്തിഗത തെളിവുകൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കോടതി പരാജയപ്പെട്ടത് കുറ്റാരോപിതന് ഗുരുതരമായ ദോഷം വരുത്തിയെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ തെളിയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും , കേസിന്റെ നീണ്ട കാലതാമസവും ന്യായവും വേഗത്തിലുള്ളതുമായ വിചാരണയ്ക്കുള്ള കുറ്റാരോപിതന്റെ അവകാശവും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നത് അതിന്റെ യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.[ഖണ്ഡിക 27,28][213-ബി-ഇ]

1.10 ക്രിമിനൽ നിയമത്തിൽ, ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റം തെളിയിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം പ്രോസിക്യൂഷന് ഉണ്ടെന്നത് സ്ഥാപിതമായ തത്വമാണ്.ഒരു കുറ്റാരോപിതൻ ഒരു പ്രതിരോധം അവതരിപ്പിക്കുകയോ വിശദീകരണം നൽകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം അത് ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി തെളിയിക്കേണ്ടതില്ല, മറിച്ച് അത് കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളതാണെന്ന് കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത് സുസ്ഥാപിതമായ തത്വമാണ്.ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കുറ്റാരോപിതന്റെ പ്രതിരോധത്തിന് അർഹമായ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ജഡ്ജി തുറന്ന മനസ്സോടെ അത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടത് കീഴ്ക്കോടതികളുടെ സഗൗരവമായ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.കോടതി അത് സ്വീകരിക്കാനോ നിരസിക്കാനോ തീരുമാനിച്ചേക്കാം, പക്ഷേ ഈ തീരുമാനം തിടുക്കത്തിൽ എടുക്കാൻ കഴിയില്ല.തീരുമാനത്തിന് പിന്നിലെ യുക്തിയും ചിന്തനീയമായ പരിഗണനയും രേഖാമൂലം വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തണം.എന്നിരുന്നാലും, കീഴ്ക്കോടതികൾ ഈ സുപ്രധാന കടമ നിർവഹിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്.പകരം, കുറ്റാരോപിതന്റെ തെളിവുകൾ കോടതി അശ്രദ്ധമായും നിസ്സംഗതയോടെയും കൈകാര്യം ചെയ്തു.[ഖണ്ഡിക 29,30][213-ഇ-എഫ്, ജി-എച്ച്]

1.11 പരാതിക്കാരൻ നൽകിയ പ്രസ്താവനകളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ, മോട്ടോർ സൈക്കിളും നാടൻ തോക്കും കണ്ടെടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് ഗുരുതരമായ സംശയങ്ങളുണ്ട്, കണ്ടെടുത്ത വസ്തുക്കളും ആരോപണവിധേയമായ സംഭവവും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല,കൂടാതെ, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി

വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ നൽകിയ വിശ്വസനീയമായ വിശദീകരണം പ്രോസിക്യൂഷൻ വേണ്ടത്ര അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടില്ല, അതിനാൽ, കുറ്റാരോപിതനെതിരായ കേസ് നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല.[ഖണ്ഡിക 31][214-എ-ബി]

1.12 ലഭ്യമായ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് സത്യം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടത് കോടതിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് വെറും ഊഹാപോഹങ്ങളെയും അനുമാനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.കുറ്റക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിയും വിചാരണ കോടതിയും പരാജയപ്പെട്ടു. ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ കേസ് തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ അപര്യാപ്തമാണ്.[ഖണ്ഡിക 32][214-സി-ഡി]

ഭാസ്കർറാവു vs. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (2018) 6 എസ്. സി. സി 591: [2018] 4 എസ്.സി.ആർ 751; *രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം vs. മദൻ* (2019) 13 എസ്. സി. സി 653:2018 (14) സ്കെയിൽ 748; *റീന ഹസാരിക vs. അസം സംസ്ഥാനം*, (2019)13 എസ്. സി. സി 289: [2018] 13 എസ്. സി. ആർ 1108; *സത്ബീർ സിംഗ് vs. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം* (2021) 6 എസ്. സി. സി 1: [2021] 5 ജെ.ടി 532; *അസ്രാഫ് അലി vs. അസം സംസ്ഥാനം* (2008) 16 എസ്. സി. സി 328: [2008] 10 എസ്. സി. ആർ 1115; *എം.അബ്ബാസ് vs. കേരള സംസ്ഥാനം*, (2001) 10 എസ്. സി. സി 103:2001 (4) ജെ.ടി 92; *പർമീന്ദർ കൗർ vs. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം*

2022-10-198-214

(2020) 8 എസ്. സി. സി 811: [2020] 6 എസ്.സി.ആർ 508-*എന്നീ കേസുകൾ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.*

കേസ് നിയമ പരാമർശം

[2018] 4 എസ്.സി.ആർ 751	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 10**
[2018] 13 എസ്. സി. ആർ 1108	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 19**
[2021] 5 ജെ.ടി 532	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 20**
[2008] 10 എസ്. സി. ആർ 1115	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 25**
[2020] 6 എസ്. സി. ആർ 508	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 29**

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2018 -ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 704.

2005-ലെ സി. ആർ. എ. നമ്പർ 1870-ൽ ജബൽപൂരിലെ മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതി പ്രിൻസിപ്പൽ സീറ്റിന്റെ 26.05.2017-ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അഡ്വ. കൗസ്തുഭ് എ, അഡ്വ. അശ്വിൻ കുമാർ നായർ, അഡ്വ. വികാസ് ഉപാധ്യായ എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

അഡ്വ. പശുപതി നാഥ് റസ്ദാൻ, അഡ്വ. മിർസ കയേഷ് ബെഗ്, അഡ്വ. പ്രഖർ ശ്രീവാസ്തവ്, അഡ്വ. സ്നേഹ് ബൈർവ എന്നിവർ എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

2022-10-198-214

കോടതി വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എൻ. വി. രമണ.

1. ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1870/2005 -ൽ ജബൽപൂരിലെ മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതി 26.05.2017 -ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിനെതിരെയാണ് ഈ അപ്പീൽ.ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ ('ഐ.പി.സി') വകുപ്പ് 307 , 1959- ലെ ആയുധ നിയമത്തിലെ ('ആയുധ നിയമം') വകുപ്പ് 25,27 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട്,സെഷൻസ് വിചാരണ നമ്പർ 119/2003 -ൽ സിധി ഫസ്റ്റ് അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച 18.08.2005- ലെ വിധിന്യായത്തിനെതിരെ അപ്പീൽവാദി നൽകിയ അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി നിരസിച്ചു.

2. ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്ക് മൂന്ന് വർഷത്തെ കഠിന തടവും 500 രൂപ പിഴയും വിധിച്ചു.കൂടാതെ, ആയുധ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം മൂന്ന് വർഷത്തെ കഠിന തടവിനും 1,000 രൂപ പിഴയ്ക്കും ആയുധ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 25 പ്രകാരം ഒരു വർഷത്തെ കഠിന തടവിനും 500 രൂപ പിഴയ്ക്കും ശിക്ഷിച്ചു.അപ്പീലവാദി ഇതിനകം തന്നെ ഏകദേശം 1 വർഷവും 7 മാസവും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും നിലവിലെ അപ്പീൽ പരിഗണനയിലിരിക്കെ ഈ കോടതി അദ്ദേഹത്തിന് ജാമ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു.

3. പ്രോസിക്യൂഷൻ നൽകിയ വസ്തുതാപരമായ ഘടന അനുസരിച്ച്, 14.02.2003- ന് രാത്രി ഏകദേശം 10:30 -ന്, അപ്പീൽവാദിയും സഹ-കുറ്റാരോപിതനും പരാതിക്കാരന്റെ വസതിയിൽ പോയി അദ്ദേഹത്തെ പുറത്തേക്ക് വിളിച്ചു.പരാതിക്കാരൻ പുറത്തേക്ക് വന്നപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി നാടൻ തോക്ക് ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് നേരെ വെടിയുതിർത്തു.പരാതിക്കാരൻ (2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) വീട്ടിലേക്ക് ഓടിക്കയറിയതുമൂലം പരിക്കുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു, അതേസമയം അപ്പീൽവാദിയും സഹ-കുറ്റാരോപിതനും മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു.സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ പരാതിക്കാരന്റെ അമ്മ (3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും സമീപവാസികൾ (1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി 1, 10 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി , 11 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) വെടിയൊച്ച കേട്ട് എത്തിയതായും പറയപ്പെടുന്നു.സംഭവത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന തോക്കും ഒഴിഞ്ഞ തിരയും അപ്പീൽവാദിയുടെ പക്കൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്തതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്.

4. ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 307, ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 34, ആയുധ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 25 (1 ബി) (എ), 27 (1) എന്നിവ പ്രകാരം പ്രോസിക്യൂഷൻ അപ്പീൽവാദിക്കും സഹ-കുറ്റാരോപിതനും എതിരെ കുറ്റം ചുമത്തി.തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുകയും സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, വിചാരണ കോടതി അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുകയും നേരത്തെ വിവരിച്ച ശിക്ഷകൾ വിധിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും പ്രോസിക്യൂഷന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ സഹ-കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു.2017 മെയ് 26 -ലെ ആരോപണവിധേയമായ ഉത്തരവിലൂടെ മധ്യപ്രദേശ്

ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെയുള്ള ശിക്ഷാവിധി ശരിവെച്ചു.ഇതിൽ അസ്വസ്ഥനായ അപ്പീൽവാദി, ഈ കോടതിയിൽ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി സമർപ്പിച്ചു.

5. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് പരാതിക്കാരന്റെ സ്വന്തം സാക്ഷ്യത്തെയും (2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) തല്പര സാക്ഷിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയുടെ (3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) കേട്ടുകേൾവി തെളിവുകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിന് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളോ സ്ഥിരീകരണ തെളിവുകളോ ഇല്ല.വെടിവയ്പ്പിനും ആയുധം കണ്ടെടുത്തതിനും വാദിഭാഗം സാക്ഷികൾ കൂറുമാറിയതായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.സംഭവസ്ഥലത്ത് ഒഴിഞ്ഞ തിരകളോ വെടിയുണ്ടകളോ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെന്ന അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ (9 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) സാക്ഷ്യത്തെയും അദ്ദേഹം ആശ്രയിക്കുന്നു, ഇത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നു.പരാതിക്കാരന്റെ പിതാവ് വിരമിച്ച ഇൻസ്പെക്ടറാണ്, സഹോദരനും സഹോദരിയും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരാണ് എന്ന ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് പോലീസുമായുള്ള അടുത്ത ബന്ധവും അഭിഭാഷകൻ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.പരാതിക്കാരനൊഴികെ, സംഭവം നടന്ന സ്ഥലത്ത് അപ്പീൽവാദിയെ കണ്ട ഒരു സാക്ഷിയെയും പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

6. മറുവശത്ത്, എതിർകക്ഷിയായ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ, ശിക്ഷാവിധി സംബന്ധിച്ച് കീഴ്ക്കോടതികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച സമാന്തര വിധിന്യായങ്ങളെ

പിന്തുണച്ചു.ബാലിസ്റ്റിക് തെളിവുകളും അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് തോക്കും ഒഴിഞ്ഞ തിരയും പിടിച്ചെടുത്തതും അവരുടെ മൊഴികളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ, പരാതിക്കാരന്റെയും (2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയുടെയും (3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) സാക്ഷ്യങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്ന് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

7. ഇരുപക്ഷവും മുന്നോട്ടുവച്ച വാദങ്ങൾ കോടതി കേൾക്കുകയും രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

8. പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാതിക്കാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയും നൽകിയ മൊഴികളെ ശക്തമായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.പരാതിക്കാരന്റെ മൊഴി അവലോകനം ചെയ്തപ്പോൾ, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി തന്റെ വീടിന് മുന്നിൽ വന്നതായും അവർ എന്താണ് അവിടെ വന്നതെന്ന് പരാതിക്കാരൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദിയും സഹ-കുറ്റാരോപിതനും നിശബ്ദത പാലിച്ചതായും വെളിപ്പെടുന്നു.തുടർന്ന്,പരാതിക്കാരൻ അവരോട് പോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.അപ്പോഴാണ് കുറ്റാരോപിതൻ നാടൻ തോക്ക് പുറത്തെടുത്ത് പരാതിക്കാരന് നേരെ വെടിയുതിർത്തത്.ഇതിനുശേഷം, അപ്പീൽവാദിയും സഹ-കുറ്റാരോപിതനും അവരുടെ മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടു.അപ്പോഴേക്കും പരാതിക്കാരൻ വീടിനുള്ളിലേക്ക് ഓടികയറിയതിനാൽ പരിക്കേറ്റില്ല. പിന്നീട്, പരാതിക്കാരന്റെ അമ്മയും അവരുടെ മൂന്ന് അയൽവാസികളും സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി.

9. പരാതിക്കാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയും ഒഴികെയുള്ള മറ്റ് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളായ രജത് ശുക്ല (1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി), അമിത് ഭാസിൻ (10 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി), വികാസ് ശുക്ല (11 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) എന്നിവർ സംഭവം കണ്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതായി രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.കൂടാതെ, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 161 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴികളിൽ, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി വെടിയുതിർക്കുന്നത് തങ്ങൾ കണ്ടില്ലെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ സാക്ഷികൾ പോലീസിനെ അറിയിച്ചതായി, സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ രാഹുൽ ശർമ (9 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) തന്റെ എതിർവിസ്താര വേളയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

10. ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പരാതിക്കാരന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനു പുറമെ, കുറ്റാരോപിതൻ സംഭവസ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരേയൊരു തെളിവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയായ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യമാണ്.അവർ ഒരു "തല്പര" സാക്ഷിയാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരുടെ സാക്ഷ്യം പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് കുറ്റാരോപിതന്റെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചെങ്കിലും , അടുത്ത കുടുംബാംഗമായിരിക്കുന്നത് ആരെയെങ്കിലും "തല്പര " സാക്ഷിയാക്കുന്നില്ലെന്ന് നിയമം വ്യക്തമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.എന്നിരുന്നാലും, ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷികളിൽ നിന്നുള്ള സാക്ഷ്യം പോലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ പരിശോധിക്കണമെന്ന് സാർവത്രികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.[***ഭാസ്കർറാവു vs മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (2018) 6 എസ്.സി.സി. 591; രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം vs മദൻ, (2019) 13 എസ്.സി.സി. 653*** എന്നീ കേസുകൾ കാണുക]

11. മേൽപ്പറഞ്ഞവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, പരാതിക്കാരന്റെയും (2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയുടെയും (3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) സാക്ഷ്യം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്:

2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മൊഴി:

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ , 2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിഃ

> "... 2003 ഫെബ്രുവരി 14 ന് രാത്രി 10: 30 ന് ഞാൻ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു.ആ സമയത്ത്, ജയപ്രകാശും പിന്റുവും മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ എന്റെ വീടിന് മുന്നിൽ വന്ന് രണ്ട് തവണ ഹോൺ മുഴക്കി, അതുകേട്ട് ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങി.ഞാൻ പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, ഡ്രൈവർ സീറ്റിൽ ഇരിക്കുന്ന പിൻടു ദുബെയെയും മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ പിന്നിൽ ഇരിക്കുന്ന ജയപ്രകാശിനെയും ഞാൻ കണ്ടു.മോട്ടോർ സൈക്കിൾ എഞ്ചിൻ അപ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.അവർ എന്തിനാണ് വന്നതെന്ന് ഞാൻ പിന്റുവിനോട് ചോദിച്ചു.ജയപ്രകാശാണ് തന്നെ കൊണ്ടുവന്നതെന്നും അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കുവെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.അപ്പോൾ ഞാൻ ജയപ്രകാശിനോട് ചോദിച്ചു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.ജയപ്രകാശ് മദ്യപിച്ചിരുന്നതായി തോന്നിയതിനാൽ ഞാൻ അവരോട് പിന്നീട് സംസാരിക്കാമെന്നും ഇപ്പോൾ പോകാനും

പറഞ്ഞു.തുടർന്ന് പിൻറു മോട്ടോർ സൈക്കിൾ റേസ് ചെയ്തു.അതേസമയം ജയപ്രകാശ് നാടൻ തോക്ക് പുറത്തെടുത്ത് എനിക്ക് നേരെ വെടിയുതിർത്തു, തുടർന്ന് അസഭ്യം വര്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർ രക്ഷപ്പെട്ടു.അപ്പോഴേക്കും ഞാൻ വീടിനുള്ളിലേക്ക് ഓടിക്കയറിയിരുന്നു.

അപ്പോൾ അയൽപക്കത്ത് നിന്ന് രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ വന്നു.എന്റെ അമ്മയും വന്നിരുന്നു.എന്റെ അയൽക്കാരായ അമിത് ഭാസിൻ, വികാസ് ശുക്ല, രജത് ശുക്ല എന്നിവർ അവിടെ എത്തിയിരുന്നു.എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അമ്മ ചോദിക്കുകയും ഞാൻ സംഭവം വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു."

3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മൊഴി:

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ , 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി:

"... 2003 ഫെബ്രുവരി 14 ന് രാത്രി 10:30- ഓടെ ഞാൻ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴാണ് സംഭവം.പുറത്ത് ചില ആൺകുട്ടികൾ നിലവിളിക്കുന്നതും മോട്ടോർ സൈക്കിളിന്റെ ശബ്ദവും ഞാൻ കേട്ടു.സന്ദീപ്, പുറത്ത് വരൂ- എന്ന് ആരോ നിലവിളിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു, സന്ദീപ് പുറത്തിറങ്ങി.**ഞാനും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നു.**ഓണായ മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ ഇരുന്ന രണ്ട് ആൺകുട്ടികൾ ബഹളം

വെക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.അവരുടെ തർക്കത്തിനിടയിൽ തന്നെ , അവരിൽ ഒരാൾ വെടിയുതിർത്തു.വെടിവയ്പ്പ് കേട്ട് സന്ദീപ് ഉടൻ തന്നെ അകത്തേക്ക് ഓടി."

എതിർ വിസ്താര വേളയിൽ , 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു :

"ഞാൻ ആദ്യം വരാന്തയിലായിരുന്നു.**ഞാൻ വെടിയൊച്ച കേട്ടപ്പോഴാണ് പുറത്തേക്ക് വന്നത്.**താഴെ വരാന്തയായിരുന്നതിനാൽ എനിക്ക് പുറത്തു എന്താണ് നടന്നതെന്ന് വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.വെടി മുഴക്കം മാത്രമാണ് ഞാൻ കേട്ടതെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല.....ഞാൻ അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. "

തുടർന്ന് വീണ്ടും എതിർ വിസ്താരത്തിൽ , ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

"**.....എനിക്ക് കുറ്റാരോപിതരുമായി മുൻപരിചയമില്ല.** ഞാൻ സംഭവത്തിന് സാക്ഷിയായിരുന്നില്ലെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണ്...."

(ഊന്നൽ നൽകി)

12. സംഭവം നടന്നതിന് ശേഷം മാത്രമാണ് അമ്മ സംഭവസ്ഥലത്തെത്തിയതെന്ന് പരാതിക്കാരൻ വ്യക്തമായി മൊഴി നൽകി എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ് .എന്നിരുന്നാലും, മുഖ്യ വിസ്താരത്തിനിടെ , തന്റെ മകൻ പുറത്തുപോയപ്പോൾ താൻ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നുവെന്നും അതിനാൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കണ്ടുവെന്നും അമ്മ അവകാശപ്പെട്ടു.തുടർന്ന്, എതിർ വിസ്താരത്തിൽ, വെടിയൊച്ച കേട്ടപ്പോൾ മാത്രമാണ്

താൻ പുറത്തിറങ്ങിയതെന്നും വരാന്തയിൽ നിന്ന് സംഭവങ്ങൾ കാണുകയായിരുന്നുവെന്നും അവർ പറഞ്ഞു.

13. ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ, രാത്രി ഏകദേശം 10:30 ഓടെയാണ് സംഭവം നടന്നതെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. തന്റെ മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ വേഗത്തിൽ കടന്നുപോകുമ്പോൾ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവനെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ കുറ്റാരോപിതനും 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയും തമ്മിൽ നന്നായി അറിയാമായിരുന്നുവെന്ന് എവിടെയും പരാമർശമില്ല.കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രത്യേക സവിശേഷതകളൊന്നും അവർ വിവരിച്ചില്ല, വാസ്തവത്തിൽ, കുറ്റാരോപിതരുമായി തനിക്ക് മുൻ പരിചയമില്ലെന്ന് അവർ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചു.പരാതിക്കാരന്റെ അമ്മയായ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിക്ക് രാത്രിയിൽ കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിയെ ഉടൻ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞത് വളരെ അസംഭവ്യമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.ആരോപിക്കപ്പെട്ട സംഭവവുമായി കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിയെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന തിരിച്ചറിയൽ പരിശോധന നടത്താൻ ഒരു ശ്രമവും നടന്നില്ല.പരാതിക്കാരന്റെ അമ്മയായ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി യുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ സമഗ്രമായ അവലോകനം, അതിന് വിശ്വാസ്യത ഇല്ലെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

14. ഹൈക്കോടതിയും വിചാരണക്കോടതിയും കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിയുടെ പക്കൽ നിന്ന് മോട്ടോർ സൈക്കിളും നാടൻ തോക്കും പിടിച്ചെടുത്തതിന് ഗണ്യമായ പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്

15. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, പിടിച്ചെടുക്കലിന്റെ സാക്ഷികളായ വാദിഭാഗം സാക്ഷികൾ 5,8 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്:

5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മൊഴി:

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ, 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിഃ

"പോലീസ് ജയപ്രകാശിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും തിരച്ചിലിനിടെ ഒരു നാടൻ തോക്ക് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു....ഏതെങ്കിലും പ്രാമാണീകരണം നടന്നിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് എനിക്ക് ഓർമ്മയില്ല.അതിനുശേഷം, ജയപ്രകാശിനെ ലോക്കപ്പിൽ അടച്ചു, ഞാൻ തിരിച്ചെത്തി.എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് പോലീസ് ഒരു വാഹനവും പിടിച്ചെടുത്തിട്ടില്ല.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ, സാക്ഷിയെ പ്രതികൂല സാക്ഷിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോട് പ്രധാന ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ എ.ജി.പി അനുമതി അഭ്യർത്ഥിച്ചതായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.....എന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ച്, ജയപ്രകാശ് എന്ന കുറ്റാരോപിതന്റെ പക്കൽ നിന്ന് ഒരു മോട്ടോർ സൈക്കിൾ പിടിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് എനിക്ക് ഓർമ്മയില്ല."

എതിർ വിസ്താരത്തിൽ, ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

"സന്ദീപ് ഉപാധ്യായയെ എനിക്കറിയാം.അദ്ദേഹവുമായി എനിക്ക് നല്ല ബന്ധമുണ്ട്.....പോലീസ് നടപടികൾ നടത്തുമ്പോൾ ജയപ്രകാശിന്റെ അയൽക്കാർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്നിരുന്നാലും, പിന്നീട് ആളുകൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായും , പക്ഷേ തനിക്ക് അവരെ അറിയില്ലായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ചു.ജയപ്രകാശിന്റെ അയൽവാസികളാരും രേഖകളിൽ ഒപ്പിട്ടില്ല.ജയപ്രകാശിന്റെ അയൽക്കാരോട് ഹാജരാകാൻ പോലീസ് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല."

8 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മൊഴി:

മുഖ്യ വിസ്താര വേളയിൽ,

കുറ്റാരോപിതനിൽ നിന്ന് ഒരു നാടൻ തോക്ക് പോലീസ് പിടിച്ചെടുത്തു.**തോക്ക് അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും എന്റെ മുന്നിൽ വെച്ച് പിടിച്ചെടുത്തിട്ടില്ല, എന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അത് പിടിച്ചെടുക്കാൻ കുറ്റാരോപിതൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.**

എം. പി. 17 എം. ബി. 9735 എന്ന നമ്പറുള്ള കുത്ത നിറത്തിലുള്ള സ്പ്ലെൻഡർ മോട്ടോർ സൈക്കിൾ എന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ

കുറ്റാരോപിതനായ ജയപ്രകാശിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല."

(ഊന്നൽ നൽകി)

16. കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി നൽകിയ വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരാതിക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് മോട്ടോർ സൈക്കിളും നാടൻ തോക്കും കണ്ടെടുത്തതായി സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ രാഹുൽ ശർമ്മ (9 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) തന്റെ സാക്ഷ്യത്തിൽ പറഞ്ഞു.എന്നിരുന്നാലും, പിടിച്ചെടുക്കൽ സമയത്തെ സാക്ഷികളായ,വാദിഭാഗം സാക്ഷി 5,8 എന്നിവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ മൊഴികൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.വാസ്തവത്തിൽ, മോട്ടോർ സൈക്കിളുകളൊന്നും കണ്ടെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു, അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തെ പ്രതികൂല സാക്ഷിയായി പ്രോസിക്യൂഷൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു.കൂടാതെ, തോക്ക് മാത്രമേ പിടിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളൂവെന്ന് 8 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി തുടക്കത്തിൽ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീട് കുറുത്ത നിറത്തിലുള്ള സ്പ്ലെൻഡർ മോട്ടോർസൈക്കിൾ കണ്ടെടുത്തതായി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സ്വയം എതിർത്തു.8 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മൊഴിയിലെ ഈ വൈരുദ്ധ്യം നിസ്സാരമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല.അതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല.

17. വെടിയുണ്ടകളോ ഒഴിഞ്ഞ തിരകളോ വെടിമരുന്നിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളോ സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് കണ്ടെടുത്തിട്ടില്ല.ബാലിസ്റ്റിക് റിപ്പോർട്ടിന്റെ അഭാവത്തിൽ,

പിടിച്ചെടുത്ത ആയുധവും ആരോപണവിധേയമായ സംഭവവും തമ്മിൽ കൃത്യമായ ബന്ധമില്ല.കൂടാതെ, മോട്ടോർ സൈക്കിളിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവ്യക്തമായ വിവരണം മാത്രമാണ് പരാതിക്കാരൻ നൽകിയത്.ലൈസൻസ് നമ്പറോ നിറമോ മോട്ടോർ സൈക്കിളിന്റെ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രത്യേക സവിശേഷതകളോ പരാമർശിക്കുന്നതിൽ പരാതിക്കാരൻ പരാജയപ്പെട്ടു.ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പോലും പിടിച്ചെടുത്ത വാഹനവും ആരോപണവിധേയമായ സംഭവവും തമ്മിൽ വ്യക്തമായ ബന്ധമില്ല.

18. നിലവിലെ അപ്പീലിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാന വിഷയം , കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി, തന്റെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ,താനും പരാതിക്കാരനും എതിരാളികളായ വിദ്യാർത്ഥി സംഘങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരാണെന്ന് പരാമർശിച്ചിരുന്നു എന്നതാണ്.തിരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഘർഷങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത ശത്രുത കാരണം തന്നെ കേസിൽ തെറ്റായി ഉൾപ്പെടുത്തിയതായി അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു.കുറ്റകൃത്യസമയത്ത് താൻ മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന തന്റെ പ്രതിരോധത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി ഡി.ഡബ്ല്യു 1, ഡി.ഡബ്ല്യു 2 എന്നീ രണ്ട് സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കി, തന്റെ അമ്മ രോഗബാധിതയായതിനാൽ കുറ്റാരോപിതൻ തന്റെ ഗ്രാമത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.കൂടാതെ, പരാതിക്കാരന്റെ പിതാവ്, സഹോദരി, സഹോദരൻ എന്നിവരെല്ലാം പോലീസ് വകുപ്പിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും അപ്പീൽവാദി കോടതിയിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞു.കൂടാതെ, പരാതിക്കാരൻ തനിക്കെതിരെ മറ്റൊരു ക്രിമിനൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തതായും അതിൽ തന്നെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതായും കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി.

19. നിലവിലെ കേസിൽ, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി നൽകിയ ബദൽമൊഴി നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 ഒരു കുറ്റാരോപിതന് തന്റെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കാനുള്ള പ്രധാന അവകാശം നൽകുന്നു,ഇത് ഒരു നിയമപരമായ അവകാശമായി മാത്രമല്ല, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരം ഉറപ്പുനൽകുന്ന ന്യായമായ വിചാരണയ്ക്കുള്ള ഭരണഘടനാപരമായ അവകാശമായും പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.[*റീന ഹസാരിക vs. അസം സംസ്ഥാനം* , (2019) 13 എസ്.സി.സി. 289 എന്ന കേസ് കാണുക]

20. *സത്ബീർ സിംഗ് vs. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം* (2021) 6 എസ്.സി.സി. 1 എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതി, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313-ന്റെ പ്രാധാന്യം എടുത്തുകാണിച്ചുകൊണ്ട്, വിചാരണ കോടതിയുടെ കടമകൾ വിശദീകരിക്കുകയും ഇപ്രകാരം വിധിക്കുകയും ചെയ്തു:

> **"22.** സി. ആർ. പി. സി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം വിചാരണക്കോടതികൾ പലപ്പോഴും കുറ്റാരോപിതന്റെ മൊഴിയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമായി ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അശ്രദ്ധമായ രീതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഗുരുതരമായ ആശങ്കയുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യമാണ്.**സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം ഒരു കുറ്റാരോപിതന്റെ വിസ്താരം വെറും നടപടിക്രമ ഔപചാരികതയായി കാണരുതെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്, കാരണം ഇത് നീതിയെന്ന മൗലിക തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.ഈ വ്യവസ്ഥ സ്വാഭാവിക നീതിയെന്ന അടിസ്ഥാന

തത്വത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു-'വാദം കേൾക്കാനുള്ള അവകാശം' ("audi alteram partem"), തനിക്കെതിരെ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾക്കോ വസ്തുക്കൾക്കോ വിശദീകരണം നൽകാൻ ഇത് കുറ്റാരോപിതനെ അനുവദിക്കുന്നു.തൽഫലമായി,ന്യായമായ രീതിയിലും ശ്രദ്ധയോടും ജാഗ്രതയോടും കൂടി കുറ്റാരോപിതനെ ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണ്.കുറ്റകരമായ തെളിവുകൾ കോടതി കുറ്റാരോപിതന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം തേടുകയും വേണം.കൂടാതെ, വിചാരണയുടെ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ പ്രതിരോധം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തയ്യാറാക്കാനും കുറ്റാരോപിതന്റെ അഭിഭാഷകൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്...."

(ഊന്നൽ നൽകി)

21. മേൽപ്പറഞ്ഞവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, പ്രതിഭാഗം അവതരിപ്പിച്ച തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്ഃ

"കുറ്റാരോപിതൻ നമ്പർ 1 -ന്റെ വിസ്താരം

ചോദ്യം 3. 2003 ഫെബ്രുവരി 14 ന്, രാത്രി 10:30 ഓടെ,രജിസ്ട്രേഷൻ നമ്പർ എം.പി 17 ബി/9795 എന്ന നമ്പറിലുള്ള ഹീറോ ഹോണ്ട മോട്ടോർസൈക്കിളിൽ, കുറ്റാരോപിതനായ നിങ്ങളും സഹ കുറ്റാരോപിതനായ പിൻടു @പദംധർ ദുബെയും ഉത്തർ കരോഡിയയിലെ അർജുൻ നഗറിൽ

സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പരാതിക്കാരനായ സന്ദീപ് ഉപാധ്യായയുടെ (2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) വീട്ടിൽ എത്തി.നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് പറയാനുള്ളത് ?

ഉത്തരം: **ഇത് തെറ്റാണ്.ഞാൻ ഗ്രാമത്തിൽ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു.**

കുറ്റാരോപിതന്റെ പ്രതിരോധം

കുറ്റാരോപിതനായ ഗിരിജ പ്രസാദ് തിവാരിയുടെ മകൻ ജയപ്രകാശ് തിവാരിയോട് തന്റെ പ്രതിരോധം രേഖപ്പെടുത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:-

കലാലയ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സന്ദീപിന്റെ സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് ഞാൻ വോട്ട് ചെയ്തില്ല.ഞാൻ വിദ്യാർഥി പരിഷത്തിനെ (വിദ്യാർത്ഥി സമിതി) പിന്തുണച്ചപ്പോൾസന്ദീപ്എൻ.എസ്.യു.ഐനെപിന്തുണച്ചു.**ഇക്കാരണത്താലാണ് എന്നെ വ്യാജമായി പ്രതിചേർത്തത്.**

എന്തെങ്കിലും പ്രതിരോധ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ, "അതെ, പ്രതിരോധ തെളിവുകൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" എന്ന് കുറ്റാരോപിതൻ മറുപടി നൽകി.

ഡി. ഡബ്ല്യു. 1- ന്റെ മൊഴി

2022-10-198-214

മുഖ്യ വിസ്താരം

1. കുറ്റാരോപിതനായ ജയപ്രകാശിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും എനിക്കറിയാം.അവരുടെ വീട് മാതയിലാണ് ; സിദ്ധിയിലെ കരോദിയ, അമാഹതോള, വെൽദയിലെ ഹനുമൻഗഡ് എന്നീ ഗ്രാമങ്ങളിലും അവർക്ക് വീടുകളുണ്ട്.2003 ഫെബ്രുവരി 14 -ന്, രാവിലെ ഏകദേശം 9:00 -9:15-ന് , ഞാൻ വടക്കൻ കരോദിയയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തുകയും അമ്മയ്ക്ക് സുഖമില്ലാത്തതിനാൽ മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ മാതായിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു.രാവിലെ ഏകദേശം 11:00 -11:30 ക്ക് ഞങ്ങൾ മാതായിലെത്തി.പിന്നീട്, ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഏകദേശം 12 മണിയോടെ, ജയപ്രകാശ് തന്റെ അമ്മയെ ചികിത്സിക്കാൻ ഒരു ജൻ സ്വാസ്ഥ്യ രക്ഷകനെ (സാമൂഹിക ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകനെ) വിളിച്ചു.അവർക്ക് ഒരു ഡ്രിപ്പ് നൽകി, അത് ഫെബ്രുവരി 15 രാവിലെ വരെ തുടർന്നു.ആ സമയത്ത് രണ്ടോ നാലോ പേർ ജയപ്രകാശിനൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു ".

ഡി. ഡബ്ല്യു. 2 – ന്റെ മൊഴി

മുഖ്യ വിസ്താരം

1. കുറ്റാരോപിതനായ ജയപ്രകാശിനെ എനിക്കറിയാം.സിദ്ധിയിൽ ഒരു വീടും മാതയിൽ മറ്റൊരു വീടും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്.2003 ഫെബ്രുവരി 14 ന് ജയപ്രകാശ് മാത ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നു.അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയ്ക്ക് ഛർദ്ദിയും വയറിളക്കവും ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്റെ അറിവിൽ, ജയപ്രകാശ് 14 ന് രാവിലെ 11:00 മുതൽ അടുത്ത ദിവസം, ഫെബ്രുവരി 15 ന് രാവിലെ 8:00 വരെ മാതയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. "

2. ജയപ്രകാശ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നത് ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി കണ്ടു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അയൽക്കാരനാണ്. അമ്മയ്ക്ക് വയ്യാതിരുന്നതിനാൽ ശങ്കർദയാൽ ജയപ്രകാശിനെ സിദ്ധിയിൽ നിന്ന് മാതയിലേക്ക് വിളിച്ചു. 4-6 ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം പ്രസ്തുത തീയതിയിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളുടെ പേരിൽ ജയപ്രകാശ് അറസ്റ്റിലായതായി ഞാൻ കേട്ടു "

(

ഊന്നൽ നൽകി)

22. നിലവിലെ കേസിൽ, ചോദ്യം ചെയ്യലിനിടെ, സംഭവം നടന്ന ദിവസം താൻ ജന്മഗ്രാമത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് കുറ്റാരോപിതൻ പറഞ്ഞു.ഈ അവകാശവാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം രണ്ട് പ്രതിഭാഗം സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കി,അയാൾ ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് ഇരുവരും സ്ഥിരീകരിച്ചു.കൂടാതെ, രാഷ്ട്രീയ ശത്രുത മൂലമാണ് തന്നെ കേസിൽ തെറ്റായി പ്രതിചേർത്തതെന്നും കുറ്റാരോപിതൻ

ആരോപിച്ചു.എന്നിരുന്നാലും, മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രതിരോധ വാദം ശരിയായി പരിശോധിക്കാതെ, വിചാരണ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണം നടത്തിഃ

"10. **വാദിഭാഗം സാക്ഷികൾ തന്നെ തെറ്റായി പ്രതിചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് കുറ്റാരോപിതനായ ജയപ്രകാശ് തിവാരി തന്റെ വിസ്താരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല, അത്തരം തെറ്റായ പ്രതിചേർക്കലിനുള്ള കാരണമോ ഉദ്ദേശ്യമോ അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല**.സംഭവം നടന്നയുടനെ അവിടെയെത്തിയ അമിത് ഭാസിൻ (10 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി), വികാസ് (11 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) എന്നിവരുടെ തെളിവുകൾ പരാതിക്കാരനായ സന്ദീപിന്റെ മൊഴിയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു.അതിനാൽ പരാതിക്കാരനായ സന്ദീപിന്റെയും മറ്റ് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെയും സാക്ഷ്യം വിശ്വസനീയമാണ്.സന്ദീപ് മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കൊലപാതകത്തിൽ താൻ കുറ്റക്കാരനാകുമെന്ന അറിവോടെയും ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയും സംഭവദിവസം കുറ്റാരോപിതൻ ജയപ്രകാശ് തിവാരി സന്ദീപ് ഉപാധ്യായയ്ക്ക് നേരെ നാടൻ തോക്ക് (കട്ട) ഉപയോഗിച്ച് വെടിയുതിർത്തതായി അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ തെളിയിക്കുന്നു."

(ഊന്നൽ നൽകി)

23. സമാനമായ രീതിയിൽ, വിചാരണ കോടതി കുറ്റകൃത്യ സമയത്ത് കുറ്റാരോപിതൻ മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദത്തെ വിലയിരുത്താൻ

വിസമ്മതിച്ചു.പ്രതിഭാഗം സാക്ഷികളെ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് വിചാരണക്കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുന്നു:

> "14. **ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രതി മുന്നോട്ട് വെച്ച പ്രതിരോധം വളരെ വൈകിയെന്ന് തോന്നുന്നു.**പ്രതിഭാഗം സാക്ഷികളായ ശങ്കർദയാൽ മിശ്ര (ഡി.ഡബ്ല്യു 1), കൃഷ്ണകുമാർ തിവാരി (പി.ഡബ്ല്യു 2) എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യം അവലോകനം ചെയ്തപ്പോൾ ,രണ്ട് സാക്ഷികളും കുറ്റാരോപിതന്റെ അയൽവാസികളും ഒരേ ഗ്രാമവാസികളുമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്.കർഷകരെന്ന നിലയിലും രണ്ട് വർഷത്തെ ഇടവേളയിലുമുള്ളതിനാൽ അവർ ഇപ്പോൾ സംഭവത്തിന്റെ തീയതി ഓർക്കുന്നു.ഈ സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ പ്രതിയുടെ സാന്നിധ്യം അവകാശപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്ന് തോന്നുന്നു.അവർ കർഷകരാണ്, രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷവും അവർ സംഭവത്തിന്റെ തീയതി ഓർമ്മിച്ചു **.കുറ്റാരോപിതൻ തന്റെ ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞ് ഈ സാക്ഷികൾ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു."**
>
> ***(ഊന്നൽ നൽകി)***

24. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളും തെളിവുകളും സ്വയം അവലോകനം ചെയ്യാതെ ഹൈക്കോടതി വിചാരണ കോടതിയുടെ നിഗമനം ശരിവെച്ചു. ഹൈക്കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"22. അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിരോധം ഒരു പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷിക്കും മുന്നിൽ വയ്ക്കുകയോ അപ്പീൽവാദി സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ പരാമർശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലിനോട് ഈ കോടതി യോജിക്കുന്നു.അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ച കുറ്റകൃത്യ സമയത്ത് താൻ മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം കാലതാമസം വരുത്തിയ അവകാശവാദമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.അതിനാൽ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ആനുകൂല്യവും നൽകുന്നില്ല, കൂടാതെ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം നൽകിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ ശരിവയ്ക്കുന്നു."

25. നിലവിലെ കേസിൽ, വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി, തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ നൽകിയ വിശദീകരണം കീഴ്ക്കോടതികൾ ശരിയായി പരിശോധിച്ചില്ല.കുറ്റാരോപിതരെ നേരിട്ട് ചോദ്യം ചെയ്യാനും അവരുടെ പക്ഷം കേൾക്കാനും കോടതിയെ അനുവദിക്കുക എന്നതാണ് ചട്ടത്തിലെ 313 ആം വകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.(***അസ്രഫ് അലി vs. അസം സംസ്ഥാനം*** , (2008) 16 എസ്.സി.സി. 328 എന്ന കേസ് കാണുക)

26. വിചാരണയ്ക്കിടെ തനിക്കെതിരെ ഉയർന്നുവന്ന പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ കുറ്റാരോപിതന് ന്യായമായ അവസരം നൽകുക എന്നതാണ് സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 ന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.ന്യായമായ അവസരം എന്നാൽ പ്രതികൂലമായ എല്ലാ തെളിവുകളും ചോദ്യങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുക, അതുവഴി

കുറ്റാരോപിതന് തൻറെ പ്രതിരോധം അവതരിപ്പിക്കാനും വിശദീകരണം നൽകാനും അനുവദിക്കുക എന്നാണ്.

27. എല്ലാ തെളിവുകളും സംയോജിപ്പിച്ച് കുറ്റാരോപിതന് സ്വയം വിശദീകരിക്കാൻ ഒരൊറ്റ അവസരം നൽകിയാൽ, അയാൾക്ക് വ്യക്തവും യുക്തിസഹവുമായ വിശദീകരണം നൽകാൻ കഴിഞ്ഞേക്കില്ല.ന്യായമായ അവസരത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന അത്തരം സമ്പ്രദായങ്ങൾ വെറും ഔപചാരികതകൾ മാത്രമാണ്.വകുപ്പ് 313- ന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം മാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, കുറ്റാരോപിതന് ഗുരുതരമായ അനീതി നേരിടേണ്ടിവന്നേക്കാം, ന്യായമായ നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ ആവശ്യമായ നിർണായക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കോടതിക്ക് നഷ്ടപ്പെടാം.

28. തന്റെ കേസിന് ഗുരുതരമായ ന്യായനിഷേധങ്ങൾ സംഭവിച്ചെന്ന് കുറ്റാരോപിതന് തെളിയിക്കാനാകുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ, അത്തരമൊരു ഒഴിവാക്കൽ വിചാരണയെ ദുഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയുള്ളൂ.വ്യക്തിഗത തെളിവുകൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കോടതി പരാജയപ്പെട്ടത് കുറ്റാരോപിതന് ഗുരുതരമായ ദോഷം വരുത്തിയെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ തെളിയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, കേസിന്റെ നീണ്ട കാലതാമസവും ന്യായവും വേഗത്തിലുള്ളതുമായ വിചാരണയ്ക്കുള്ള കുറ്റാരോപിതന്റെ അവകാശവും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, കോടതി കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നത് അതിന്റെ യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും.

29. ക്രിമിനൽ നിയമത്തിൽ, ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റം തെളിയിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം പ്രോസിക്യൂഷന് ഉണ്ടെന്നത് സ്ഥാപിതമായ തത്വമാണ്.ഒരു കുറ്റാരോപിതൻ ഒരു പ്രതിരോധം അവതരിപ്പിക്കുകയോ വിശദീകരണം നൽകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം അത് ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി തെളിയിക്കേണ്ടതില്ല, മറിച്ച് അത് കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളതാണെന്ന് കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത് സുസ്ഥാപിതമായ തത്വമാണ്. [*എം അബ്ബാസ് vs. കേരള സംസ്ഥാനം*, **(2001) 10 എസ്.സി.സി. 103** എന്ന കേസ് കാണുക].കൂടാതെ, ***പർമീന്ദർ കൗർ vs. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം* (2020) 8 എസ്.സി.സി. 811** എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു, "*ഒരിക്കൽ, സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള വിസ്താരത്തിൽ, പ്രതി വിശ്വസനീയമായ പ്രതിരോധം മുന്നോട്ട് വെച്ചാൽ, ആ പ്രതിരോധം തെറ്റാണെന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.*"

30. ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കുറ്റാരോപിതന്റെ പ്രതിരോധത്തിന് അർഹമായ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ജഡ്ജി തുറന്ന മനസ്സോടെ അത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടത് കീഴ്ക്കോടതികളുടെ സഗൗരവമായ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.കോടതി അത് സ്വീകരിക്കാനോ നിരസിക്കാനോ തീരുമാനിച്ചേക്കാം, പക്ഷേ ഈ തീരുമാനം തിടുക്കത്തിൽ എടുക്കാൻ കഴിയില്ല.തീരുമാനത്തിന് പിന്നിലെ യുക്തിയും ചിന്തനീയമായ പരിഗണനയും രേഖാമൂലം വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തണം.എന്നിരുന്നാലും, മേൽപ്പറഞ്ഞ

നിരീക്ഷണങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ,കീഴ്ക്കോടതികൾ ഈ സുപ്രധാന കടമ നിർവഹിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്.പകരം, കുറ്റാരോപിതന്റെ തെളിവുകൾ കോടതി അശ്രദ്ധമായും നിസ്സംഗതയോടെയും കൈകാര്യം ചെയ്തു.

31. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളിൽ,പരാതിക്കാരൻ നൽകിയ പ്രസ്താവനകളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ, മോട്ടോർ സൈക്കിളും നാടൻ തോക്കും കണ്ടെടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് ഗുരുതരമായ സംശയങ്ങളുണ്ട്, കണ്ടെടുത്ത വസ്തുക്കളും ആരോപണവിധേയമായ സംഭവവും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല,കൂടാതെ, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ നൽകിയ വിശ്വസനീയമായ വിശദീകരണം പ്രോസിക്യൂഷൻ വേണ്ടത്ര അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടില്ല, അതിനാൽ, കുറ്റാരോപിതനെതിരായ കേസ് നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല.

32. പതിരിൽ നിന്ന് കതിര് വേർതിരിക്കേണ്ടതും ലഭ്യമായ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് സത്യം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതും കോടതിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് വെറും ഊഹാപോഹങ്ങളെയും അനുമാനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.കുറ്റാരോപിതനെ ശിക്ഷിക്കാനുള്ള വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ, മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിയും വിചാരണ കോടതിയും പരാജയപ്പെട്ടു. ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ കേസ് തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ അപര്യാപ്തമാണ്.

33. മേൽപ്പറഞ്ഞവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ കുറ്റം ചുമത്തലും ശിക്ഷയും റദ്ദാക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദി ജാമ്യത്തിലായതിനാൽ, അദ്ദേഹം തന്റെ ജാമ്യ ബോണ്ട് ബാധ്യതകളിൽ നിന്ന് മോചിതനാക്കപ്പെടുന്നു.

നിധി ജെയിൻ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.

(ശാശ്വത് ജെയിൻ (എൽ.സി.ആർ.എ)-യുടെ സഹായത്തോടെ)